

Punkt lyder saaledes: „Hvis de fornødne Oplysninger til Lagtingets Brug indeholdes i Lovtidenden eller Rigsdagstidenden, kommer foranførte Regel ikke til Anvendelse.“ Det er altsaa kun en indskrænkende, men ganske naturlig Tilføjelse. Denne Udtalelse fra Lagtingets Flertal havde man ikke ønsket optaget i selve Lagtingsloven, man mente ikke, det skulde være en egentlig Lovbestemmelse, men man mente, det skulde være en Udtalelse, som formentlig kunde vinde Tilslutning saavel hos Regeringen som hos Rigsdagen, saa det blev en Slags stiltiende Overenskomst mellem Parterne, at saaledes skulde Forholdet være. Det finder vi fra vor Side ogsaa kunde være tilstrækkeligt. Vi mener ikke, det var nødvendigt at indsætte disse Bestemmelser i Loven, men vi har villet fremføre dem her ved anden Behandling af Lovforslaget for at give den højtærede Justitsminister Lejlighed til at tage Stilling til det, der er udttrykt i denne Udtalelse, saaledes at man paa Færøerne kunde faa at vide, hvorledes det nuværende Ministerium, eventuelt hvorledes Rigsdagen ser paa dette Forsøg paa at bringe Klarhed til Veje i Forholdet mellem Lagtinget og Administrationen. Jeg skal derfor tillade mig at anmode den højtærede Justitsminister om at udtale sig med Hensyn til disse Punkter.

Jeg skal til Slutning sige, at jeg vil antage, den højtærede Justitsminister glæder sig over at se det righoldige Bilagsmateriale, som Udvalgsbetænkningen har faaet. Der findes deri Meddelelser og Oplysninger om, hvorledes man indenfor Færøernes Lagting har stillet sig til dette Lovforslag, saaledes at man klart kan se Sagens forskellige Sider, og jeg vil haabe, at den Glæde, jeg antager, den højtærede Justitsminister faar ved at se dette righoldige Bilagsmateriale, maa have den Virkning, at Ministeren i Fremtiden giver saadanne Oplysninger allerede ved Lovforslagets Fremsættelse. For der mener jeg, de i Virkeligheden hører hjemme, hvilket jeg gjorde et Par Bemærkninger om allerede ved Lovforslagets første Behandling, da den højtærede Justitsminister mente, at der var givet rigelig Oplysning. Nu kan den højtærede Justitsminister se, at der kan gives betydelig flere Oplysninger; og disse Oplysninger forelaa jo allerede den Gang, Lovforslaget blev udarbejdet i Ministeriet,

saa de kunde lige saa godt være trykt som Bilag ved Lovforslagets Fremsættelse; i saa Fald havde Rigsdagens Medlemmer allerede paa det Tidspunkt kunnet sætte sig fuldstændig ind i Sagen. Jeg mener ogsaa, man skylder Lagtinget paa Færøerne i saa omfattende Grad som muligt at gøre Rigsdagen bekendt med dets Stilling til de Love, der fremsættes. Hvis der skal være nogen virkelig Mening i, at Lagtinget skal udtale sig og give Besked om sin Stilling til Lovforslag, der forelægges Rigsdagen, kan det formentlig kun ske fyldestgørende paa den Maade, at Rigsdagen saa tidlig som muligt bliver bekendt med, hvorledes Lagtingets Stilling har været til det, der fremkommer for den danske Rigsdag. Jeg haaber altsaa, det er sidste Gang, der fremsættes et færøsk Lovforslag i den danske Rigsdag uden en udførlig dokumenteret Fremstilling af, hvorledes Lagtingets Stilling har været til Lovforslaget. Hvis dette skulde være naaet, tror jeg, vi er kommet et Skridt videre med Hensyn til den Forstaaelse og det gode Samarbejde, som efter min Mening bør bestaa mellem Rigsdagen og det færøske Lagting.

Ordføreren (Effersee): Jeg vil gerne straks rette en Misforstaaelse, som det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) har gjort sig skyldig i, idet det ærede Medlem har udtalt, at det Udkast, som nu foreligger, og det, vi nu beskæftiger os med, grunder sig paa noget, der i 1922 enstemmigt er vedtaget af Lagtinget. Sandheden er den, at Sagen har foreligget i 1921 og i 1922, og det foreliggende Lovforslag er udarbejdet og vedtaget i begge disse Aar. I 1921 vilde Selvstyrepartet overhovedet ikke forhandle — for jeg kalder det ikke Forhandling, at der samme Dag, som tredje Behandling ved Lagtingets Slutning fandt Sted, fremkom nogle faa Ændringsforslag. I 1922 var der kun Forhandling om visse bestemt begrænsede Punkter. Dette vil ærede Medlemmer kunne se af de Dokumenter, der har foreligget for Udvalget.

Som nævnt har Flertallet paa visse Punkter indtaget en Holdning, der afviger fra Lagtingets. Dette beror paa, at man ikke anser den Behandling, som denne Sag er Genstand for i dette høje Ting, for en ren Formalitet, blot som en Bekræftelse af Lagtingets